

**Reserapport från den 12 maj 2017,
Sångbar på Med Gamle Highland Rower.
Hastigt hopkommen text av Urban Andersson**

En ganska iskall morgon i ottan steg vi opp.
Vid busscentralen gjorde Wikmans Buss för oss ett stopp.
och dit kom det rätt många, en del kom två och två.
och återbudet likaså - men bussen kunde gå

tämligen på minuten! Mot Vännacka det bar.
Vänn Akka! skrek en gång en gås men namnet det blev kvar.
Men vi gjorde som Akka och vidare vi drog.
Vid Kallak blev det kaffe i en lite kulen skog.

Där röjdes det på bordet, åt sidan alla gick.
Nästan artigt i överkant men plats vi alla fick.
En liten vattenspegel och toa fanns det där,
så kom vi lätt till Fredrikstad, helt plötsligt var vi där

och där på en parkering två norrmän fick vi "sjå."
Vi tog dem med i bussen, de blev guider, båda två.
Det var inte planerat! Ibland slår slumpen till!
Och ödet styr! Det gäller då att fatta vad det vill!

I Fredrikstad där fann vi varandra här och där.
I Sarpsborg åt man sig helt mätt utan något besvär.
Buffén var verkligen läcker! Den höll otrolig klass!
Till Borregård kör Edane fram flis i stora lass!

Där gjorde vi en busstur för området var stort
och man blev imponerad av de framsteg man har gjort.
Det lät ju som en saga men fakta nog det var.
Där såg vi flis från Edane i stort och tryggt förvar.

Allting togs där tillvara så länge det var gran.
Vid satsningar och framgångar var man där verkligen van.
Med hundra man som forskar kan det bli riktigt bra.
Att va' en del av detta måste kännas riktigt bra.

Så bar det av mot Sverige och fika vi intog
och Kallak tycktes nu ligga i en varmare skog.
Nu sitter vi här hemma och minns hur resan va'
och njuter av upplevelsen! Den dagen den var bra!